

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 239. szám

2012. november

Halloween... nélkülem!

Klári és Dávid kíváncsian nyomják orrukat a kirakatnak. Az üveg mögül ronda sütőtökök vigyorognak vissza rájuk. Klárinak erről eszébe jut valami:

- Épp a Halloweenről kell fogalmazást írunk. Brrr, nézd azt a koponyát!
- Ne félj, nem igazi! - mondja Dávid nyugodt hangon, de Klárit kirázza a hideg.
- Különben Karcsiéknál is lesz Halloween parti. Jössz?
- Még nem tudom, de most mennem kell. Szia!

A pékség kirakatában is plakát lóg, mely nagybetűkkel hirdeti: "Ördögien finom Halloween sütik!" A Halloween mindenkinek jó pénzkeresési forrást jelent. Varázsló kellékek, vámpír jelmezek, pókhálók, csontvázak – szórakoztatniuk kellene, ám inkább félelmet keltenek. Minden évben megnő ilyenkor a boltok forgalma.

- Na végre Klári, nagyon későre jár. Hol voltál ilyen sokáig? - kérdezi anya. - A vacsora már találva van.
- Hú, farkas éhes vagyok! ... De hová tűntek a töklámpások az ablakból?
- Kidobtuk őket - válaszolja apa.
- Kidobtátok?

Klári nem egészen érti a dolgot. Édesanyja kezébe nyom egy képes újságot.

- Olvasd csak el ezt a cikket!

Klári leteszi a villáját. A cikk olvasása közben a pizza kis híján a torkán akad. "Halloween - boszorkányok és Sátánhívők ünnepe." A történet több mint 2000 éves.

Október 31-e az új év kezdetét jelentette a kelta druidáknak, akik papok, varázslók és jósek voltak. Nem hittek az egy igaz Istenben, hanem sok istent imádtak. Hitük szerint ezen az éjszakán Samhain, a holtak ura előjön, és összegyűjti a halott lelkeket.

- Apa, ezek szerint a Halloween az ördög fesztiválja! - szörnyülködik Klári.

Az ünnep Írországból indult, majd Amerikában és más országokban is elterjedt. A Halloween angol szó annak a kifejezésnek a rövidítéséből alakult, melynek jelentése: "mindenszentek előestéje." Ezen az estén a varázslók répákat vájtak ki és mécsest tettek a belsejükbe. A répalámpásokat aztán kiaggatták a házukra, és így kiáltoztak: "Ajándék vagy átok!" Azokat, akik semmit nem áldoztak Samhainnak, megátkozták.

Klári leteszi az újságot. Apa tovább magyaráz.

- Azok, akik szellemnek öltöznek ezen a napon, bekopognak minden házhoz, és valami édességet kéregetnek, erre a pogány hagyományra emlékeznek. Isten ezt mondja a Bibliában: "Ne tanulj el azokat az utálatos dolgokat, amelyeket azok a népek művelnek (5.Mózes 18:9-14.). Isten szeretet azért figyelmeztet minket, mert szeret bennünket. Parancsolatai jók, ezért érdemes rá hallgatnunk és elfordulnunk mindentől, ami rossz. A Halloween az ördög éjszakája. Azok, akik részt vesznek benne, akár viccből, akár komolyan, Isten ellenségének, a sátánnak uralma alá adják magukat, és ezzel kiszolgáltatják életüket a gonosznak."

Én ezt eddig nem tudtam. Mától fogva lehet Halloween... nélkülem! - mondja anya eltökélten.

- No és olvastad azt is, amit az áldozatokról írtak? - kérdezi apa. Klári elsápad. -

Embereket áldoztak a sátánnak. Hatalmas kosarakba ültették, majd elevenen elégették őket.

Az ördög nem csak hazudik. Isten elmondja az Igében, hogy az ördög ember gyilkos a kezdetek óta (János 8: 44.). A Halloween mindig is az ő napja volt és ma is az. Halloween a boszorkányok és a sátán legfontosabb ünnepe.

- Lehet Halloween... nélkülem! - Apa hangja határozottan cseng. Klári sem gondolkozik sokáig:

- Döntöttem: nem megyek el a Halloween partira!

A Dávidnak küldött tömör sms így hangzik: Lehet Halloween nélkülem!

Halloween nélkülem és remélhetőleg nélküled! Mi a teendő, ha megtörtént már, ha nem engedelmeskedtél Isten parancsának és részt vettél pogány, valamilyen ördögi alkalmon? Imádkozz. Kérd az Úr Jézust, hogy bocsásson meg, és többé ne menj ilyen helyekre. Jézus Krisztus megbocsát, mert a kereszten meghalt minden bűnödért. Ne félj! Jézus feltámadt Ő a győztes! Ha még nem kérted Istent, hogy bocsássa meg minden bűnödöt, higgy Jézusban, és rátalálsz az igazi öröme, amely nem a gonosz dolgokban keres szórakozást.

(Elfriede Grotz - net)

Hálás gondolatok Simon Andrásról

Mi Atyánk, ki a mennyekben vagy...

s aki a végtelen harmónia csendjében elgondoltál és megalkottál minket, köszönjük neked az életünket Köszönjük, hogy változást nem ismerő tökéletességéből a változó idő és a törékeny tér tökéletlenségébe helyeztél minket, hogy itt legyünk tanúid.

Áldunk jószágodért és könyörületességédért, hogy akkor is irgalmas szívvel nézel le ránk, ha jószándékunk ellenére csak gyarlón tudjuk teljesíteni tőled kapott küldetésünket Köszönjük Neked megbocsátó és felemelő atyai szeretetedet.

Szenteltessék meg a Te neved...

melynek már pusztá említése is erővel tölt el

minket Mintha pajzsot emelnénk magunkban a gonosz ellen, vagy sugárzó fénnel száműznénk lelkünkéből a sötétség félelmét.

Mert nevednek csupán a kimondása is azt jelenti számunkra, hogy: Te vagy. S így, bár prófétai küldetésünkben alapvetően magányosnak érezzük magunkat, mégsem vagyunk elhagyottak, mert Te megajándékoztál minket benső jelenléteddel. Térdre borulva imádunk, s köszönjük, hogy neveden szólíthatunk.

Jöjjön el a Te országod...

a megbocsátás, az irgalom és a cselekvő szeretet országa. Kérünk, segíts, hogy fogékonyak legyünk Szent Lelked indításaira - a közvetlenül Tőled érkező szeretet továbbadására, hiszen csupán a magunk erőire támaszkodva nemhogy másokat, de még magunkat sem tudnánk jobbra tenni.

Add, hogy ne meneküljünk el, de ne is roppanjunk össze a hatalmas küldetés felelőssége alatt, hogy rajtunk keresztül akarod országotad jelenvalóvá tenni itt a földön. Köszönjük belénk vetett és állandóan megújuló bizalmadat.

Legyen meg a Te akaratod, miképpen a Mennyben, úgy a földön is...

S vajon lehetne-e más a Te akaratod, mint a szeretet szabad áramlása közted és közöttünk, hogy amint Te szeretsz bennünket, úgy szeressük mi is egymást, hiszen benned tagjai vagyunk egymásnak.

Mégis, hányszor vetünk gátat a Te akaratod érvényesülésének azzal, hogy nem továbbadói, hanem csupán csak elfogadói vagyunk áradó szeretetednek.

Bocsásd meg, kérünk gyakori eltévelyedésünket, amikor a Mennyek Országát a saját elképzeléseinkhez ragaszkodva próbáljuk megvalósítani itt a földön és közben lekicsinylően tekintünk azokra, akik másként gondolkodnak.

Pedig csak egyetlen Mennysorság létezik, amit Te ugyanúgy építesz mindannyiunkban, amikor a szeretet keskeny ösvényén vezetted lépteinket.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,

és engedd, kérünk, hogy a világ földi javaiban - a becsületes munkával szerzett jövedelemben s az abból vásárolt élelmiszerekben - még egy darabka kenyérben is - a Te gondviselésedet

tudjuk felfedezni: hiszen azért éltetsz minket, hogy megváltó szereteted tanúi legyünk, s a munkás megérdemli a maga bérét.

De vajon hogy szolgálhatnánk Téged jól táplált fizikai életünkkel, ha lelki életünket nem táplálnánk ugyanúgy lelki kenyérrel, az Élet ígéivel?

Bárcsak lelkünk is olyan ellenállhatatlan elemi erővel követelné meg éhségében a lelki eledelt, ahogy testünk megköveteli az anyagi táplálékot. Te azonban nem így rendelted, és ezzel is szabadságunkat tisztelted.

Senkit sem kényszerítesz arra, hogy ígéiddel táplálkozzon, mert Te nem „kényszermunkásokat”; hanem önkénteseket hívsz munkatársul az aratásba.

Kérünk, szítsd fel bennünk az éhséget ígéid iránt!

És bocsásd meg a mi vétkeinket...

mert sajnos nap mint nap megbántunk Téged. S milyen furcsa, hogy ez a gyermeki engedetlenség - amely miatt okkal bánkódhatunk, hiszen gyarlóságunkban újra és újra elbukunk -, végül mégis folyamatos öröm és szeretet forrása lehet az életünkben.

Mert sohasem lehetünk olyan jók, hogy valamiért bocsánatot kérve ne szeretnénk újra és újra megbocsátó atyai szeretetedbe simulni, s átélni a csodát, hogy sokkal jobban szeretsz minket, mint azt „megérdemelnénk.”

Ez a leírhatatlan élmény szinte folyamatosan „visszahív” az őszinte bűnbánatra, de egyben alázatra és hűségre tanít, hogy ne akarjunk mindig külön utakon járni és ne ágaskodjunk hamis bálványok felé.

Miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőnek...

Köszönjük Neked Istenünk, hogy a megbocsátás gyakorlásához Te magad mutatsz eleven példát nekünk, amikor a szolgálat ellen ágaskodó énünket megbocsátóan újra és újra visszafogadod atyai szeretetedbe.

Minél gyarlóbbnak, minél rászorultabbnak érezzük magunkat a Te megbocsátó szeretetedre, annál odaadóbb szívvel tudunk megbocsátani az ellenünk vétkezőnek is. Hiszen Te összehasonlíthatatlanul több „tartozásunkat” engedted el, mint ahány bocsánatkéréssel nekünk tartoznak az adósaink.

Kérünk, soha ne engedd megkeményedni a

szívünket, hogy megbocsátásunkat feltételekhez kötött kegynek tartssuk, s ne ingyen ajándékozhatd oldójelnek, amellyel megrekedt szeretetenergiákat szabadíthatunk fel.

Kérünk, taníts meg minket a megbocsátásra, és arra, hogy magunkban akkor is meg tudjunk bocsátani az ellenünk vétkezőknek, ha azok nem kérnek tőlünk bocsánatot, sőt meg vannak győződve ártatlanságukról.

Köszönjük Neked, hogy a megbocsátásban részesei és továbbadói lehetünk felemelő és megújító szeretetednek.

És ne vígy minket a kísértésbe

Istenünk, köszönjük Neked a kísértéseket, amelyeket pozitív gondolkodással akár szereteted jelének is tekinthetünk. Mert jó tudni, hogy Te nem okozod, csupán megengeded a kísértéseket az életünkben, hogy ezzel mélyebb önismeretre segíts és alkalmat adj arra, hogy a bennünk lévő rossznak ellenállva újra a jót: Téged válasszunk. Egy ilyen jó döntés után méltán tekinthetünk a kísértésre úgy, mint egy „kagyló-életünkbe” került zavaró porszemre, amely köré - ha fájdalmasan is - de sikerült igazgyöngyöt építenünk.

Ahogy a közúti közlekedésben a figyelmeztető táblák önmagukban senkit sem képesek megakadályozni abban, hogy tilosba hajtson, ugyanígy a hitéletünkben is zsákutcába hajthatunk anélkül, hogy ettől bárki is erőszakkal visszatarthatna.

Köszönjük Neked Istenünk ezt a felelősséget, a jó és a rossz közötti választásnak ezt a percenkénti kényszerét, amellyel állandóan ébren tartod lelkiismeretünket.

Hiszen ha nem volnának kísértések, irántad érzett szeretetünk hamar elértéktelenedne, mert hiányozna belőle a döntés szabadságának kockázata és az a mélység, amelyet csak a lemondás fájdalma és önzésünk keresztrefeszítése adhat.

... de szabadíts meg a gonosztól

Amikor ezt kérjük tőled Urunk, hogy szabadíts meg a gonosztól - e szavak rejtekén mintha titkon arra áhítoznánk, bárcsak visszavennéd tőlünk a szabad akaratot, hogy még ha kívánánk is a „rosszat”, mégis csak a jót telessük. Bölcsességében azonban úgy rendelted, hogy a „Gonosz” (amely tulajdonképpen az önmagunkban és a környezetünkben tapasztalt rossz

gyűjtőfogalma) kísértéseivel - mint a kígyó -, állandóan jelen legyen az életünkben.

Ahogy tehát a gondos szülő sem hátrítja el gyermeke elől a nehézségeket, hogy az élethez szoktassa, ugyanígy Te is megengeded a „gonosznak”, hogy állandó kísértéseivel harcra kényszerítsen minket.

De ha önállóságra nevelsz is, sohasem hagysz egyedül a küzdelemben, hanem felvértezel minket a HIT kardjával. Ez az a fegyver, amellyel nap mint nap győzelmet arathatunk általad a Gonosz felett. Köszönjük Neked, hogy Te legyőzted a világot és minket is győzelemre hívsz meg.

A keresztények azok az emberek, akiken átsüt a napfény!

Egyszer egy asszony elvitte a kisfiát templomba. A kisgyermek mély csodálattal nézegette a templom falait, különösen az ablakokat, amelyek különböző színes képekből álltak össze. A kisfiú mindig kérdezgette édesanyját: "Ez mi? - Kik vannak ott? - Miért beszél a bácsi?"

Éppen imádság következett, mire az asszony meghajtotta a fejét, de a kisfiú továbbra is nyugtalanul fészkelődött és megkérdezte az édesanyjától: "Anyukám, nézd, ott kik azok?" Majd a tanítványokra mutatott az ablaküvegre. Édesanyja próbálta csitítani kisfiát és megpróbálta röviden kielégíteni kíváncsiságát. "Azok ott, kisfiam, a keresztények".

Az iskolában másnap hittanóra volt, ahol a kereszténységről beszélgettek. Felszólították a kisfiút, hogy mondja meg ki a keresztény. A válasz így hangzott:

"A keresztények azok az emberek, akiken átsüt a napfény!"

(Adj helyet a jónak 2012/71)

„A valódi belső örömet magad teremted.

Nem függ a külső körülményektől.

Egy folyó áramlik benned és rajtad keresztül, mely az öröm üzenetét hordozza.

Ez az isteni öröm az élet egyetlen célja.”

(Sri Chinmoy)

Az aggodás - választási lehetőség

Filippi 4:6.: Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; 4:7. és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.

Néhányan diplomával rendelkezünk, még hozzá egyenesen az Aggodás Egyeteméről.

Este lefekvéskor azon aggodunk, hogy másnap reggel felébredünk-e. Reggel, amikor felébredünk, amiatt aggodunk, hogy nem tudunk eleget aludni. Azon is aggodunk, hátha kiderül, hogy a fejes saláta mégsem olyan egészséges, sőt hizlal.

Nem szeretnénk abbahagyni az aggodást? Isten egy erős menedéket kínál az elemekkel szemben, amik keményen ellenünk támadnak. Isten az aggodás-mentes élet lehetőségét ajánlja fel nekünk. Nem kevesebb aggodalmat, hanem *semmi* aggodalmat.

A Filippi 4:7 ezt mondja: „*Isten békessége megőrzi majd szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. Ez a békesség olyan hatalmas, hogy minden képzeletet felülmúl*” (Egyszerű Fordítás).

Az aggodás választási lehetőség nem pedig kényszer. Légy gyors az imára, ahelyett, hogy bármi felől aggodnál. Az Ige arra biztat, hogy „*Bármilyen helyzetben vagytok is imádkozzatok*” (Egyszerű Fordítás). Gondolkozz kevesebbet az előtted álló problémáról, és többet a már megélt győzelmekről, amiket Isten adott. „*Mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt.*”

Tedd meg a részedet, és Isten is meg fogja tenni az Ő részét!

**Isten megismerni – az öröm kezdete,
Istent imádni – növekedés az örömben,
Istent szeretni – az öröm teljessége.**

A boldogság nem bennünk és nem rajtunk kívül, hanem Istenben van.

Ha Őt megtaláltuk, mindenünk van,

B.Pascal

Ifjúsági rovat

Rovatvezető: Lovász Debóra

Az elmúlt hónap nagyon izgalmasan telt az ifjúság életében. Amellett, hogy igyekszünk megszokni és berendezni az új ifjúsági termet, számos eseményen részt vettünk és igen sok programot szerveztünk magunknak. Jártunk Kiskőrösön és néhányan a Váci Ifjúsági Konferenciára is ellátogattunk.

Szeptember utolsó hétvégéjét tölthettük el Kiskőrösön. Az utazás ötlete a kiskőrösi ifjúság vezetőjétől Seidel Alextól származott, aki szerette volna, hogy a két ifjúság kapcsolata szorosabbá váljon. Mi is támogattuk az ötletet, így nagy lelkesedéssel indultunk útnak. Az ifjúságunkból körülbelül 15-20 ember tudta szabaddá tenni magát a hétvégére. Az utazás nem egyszerre történt. Voltak, akik már pénteken leutaztak, mások csak szombat reggel indultak útnak, a harmadik turnus pedig csak szombat este érkezett meg. Az ottaniak nagy szeretettel és sok-sok programmal vártak minket. A közös ebéd és ismerkedős játékok után a kiskőrösi termálfürdőbe indultunk. 2-3 órát töltöttünk itt labdázással, úszóversenyekkel és beszélgetéssel. Az imaházhoz visszaérkezve finom illatokat éreztünk, mert már készült nekünk a vacsora. A kiskőrösi ifi tagjai nagyon kitétek magukért, olyan finom vacsorát készítettek, hogy még ma is emlegetjük. Az esti alkalom egy közös ifjúsági óra volt, ahol énekeltünk, tanítást hallgattunk, közösen imádkoztunk, megosztottuk egymással a gondolatainkat, ezáltal is jobban megismertük egymást. A napot filmnézéssel zártuk. Szállást az ottaniak biztosítottak számunkra. Vasárnap reggel az ottani ifjúság bibliaóráján vettünk részt. Délelőtt énekekkel szolgáltunk a gyülekezetben, délután pedig nemcsak zenével, hanem bizonyágtételekkel is dicsértük az Urat. Én személy szerint nagyon jól éreztem magam. A szüleim, nagyszüleim révén kicsit Kiskőrösinek is érzem magam és régi vágyam volt, hogy egyszer a két ifjúság/gyülekezet találkozzon egymással. Azt is jó volt megtapasztalni, hogy az Úr megáldotta nem csak a gyülekezetben végzett szolgálatunkat, hanem az ottani fiatalokkal együtt töltött időt is. Új barátságok szövődtek és hiszem, hogy épülni tudtunk egymás hite által.

Katona Ede így számol be élményeiről:

„Az ifink két napra, Kiskőrösre volt hivatalos. A szombat délelőtti játékot és ebédet követően a strand felé vettük az irányt, ahol nagyon jól szórakoztunk és sikerült kicsit összecsiszolódnunk egymással. A strand után visszatértünk az imaházhoz, ahol finom vacsorával vártak minket. Miután mindenki jóllakott elérkezett az esti tanítás, ami számomra talán a nap fénypontja volt. A tanítást hallva ébredtem rá arra, hogy át kell értékelni néhány dolgot az életemben, és az elhangzott szavak nagy segítséget nyújtottak ebben. A vasárnapi nap sem volt felesleges, hiszen a két istentiszteleten is fontos dolgok hangoztak el. Összességében tehát én nagyon jól éreztem magam Kiskőrösön és örülök, hogy megismerhettem néhány új embert is.”

A Váci Ifjúsági Konferencia az október 12-14-i hétvégén került megrendezésre a váci imaházban. Idén is több mint 200 fiatal vett részt ezen a konferencián. Én sajnos csak a szombati napon tudtam ott lenni, de ezért az egy napért is nagyon hálás vagyok, mert nagyon áldott volt. A hétvége témája a „Szolgálunk és Élünk”, tehát a szolgálat és az élet összehangolása volt. A délelőtti előadást Téglási Lajos tartotta. Előadásában szó volt az időről. Felhívta a figyelmünket arra, hogy az idő telik, Jézus vissza fog jönni és számon kéri rajtunk, hogy jól sáfarkodtunk-e a tőle kapott talentumainkkal. Szolgálni nem csak lehetőségünk, hanem kötelességünk is. A délelőtti illetve az esti alkalom közötti idő sem maradt kihasználatlanul, hiszen több szemináriumon is részt vehettünk (Fiúk, lányok; Misszió a gyakorlatban). Az esti program 5 órakor kezdődött. Színes műsorral készültek a váci fiatalok (ha lehet így mondani). Kisfilmet vetítettek, több érdekes jelenetet is megtekintettünk és az esti előadás alkalmával Kovács Géza bácsi buzdította a fiatalokat a megtérésre. Azokat, akik már Isten bemeztett gyermekei vagyunk, egy újabb odaszánásra, megtérésre hívott a világi bűneinkből. Felhívta a figyelmünket a fontossági sorrendre, arra hogy mindig Isten legyen az első helyen az életünkben és ne hagyjuk, hogy a világ elcsábítson minket. Az este a „Komolyra fordítva” nevű együttes fantasztikus koncertjével zárult.

Eddig négyszer vettem részt a váci konferencián és mindegyik nagyon jó volt, de ez most az összes eddigin túltett. Az előadások remekek voltak és mind hozzám szóltak, a dicsőítés szuper volt és az egyéb programok is ötletesek voltak. A váci fiatalokból álló csapat énekelt Szappanos Tibi vezetésével és minden elfogultság nélkül kell megállapítanom, hogy nagyon tetszett amit csináltak. Igazán Istent dicsérő, Őt imádó énekeket énekeltünk és felhangolták a szívünket az ige befogadására.

Az ifjúság lány szakasza lelkesen tervezgeti az új termünk berendezését. Éppen a székek színének kiválasztásával vagyunk elfoglalva, de már nagyban tervezgetjük a falak színét, készülnek a dísz tárgyak, plakátok a falakra és gondolkodunk a növények elhelyezésén is. Biztos szép lesz ha elkészül, már nagyon várjuk!

Az értékes kő

Egy bölcs indián asszony a hegyekben járva egy folyóban talált egy különösen értékes követ. Másnap találkozott egy számára idegen utazóval, aki éhes volt, így hát a bölcs indián asszony kinyitotta a csomagját, és megosztotta ennivalóját a vándorral. Az éhes utas meglátta a drágakövet az indián asszonymál és kérte őt, hogy adja neki. A nő habozás nélkül neki adta a követ.

A vándor – örvendezve jó szerencséjén – tovább állt, hiszen tudta: a drágakő olyan értékes, hogy élete hátralévő részében nem kell többé szükeget szenvednie. Ám néhány nappal később a vándor visszatért az asszonyhoz és visszaadta neki a követ.

"Gondolkoztam – szólalt meg ... Jól tudom, milyen értékes ez a kő, de visszaadom abban a reményben, hogy adhatsz nekem valamit, ami még értékesebb. Add nekem azt a valamit belőled, ami képessé tett arra, hogy nekem add a követ."

(Adj helyet a jónak 2012/67)

A ceruza története

A fiú nézte, ahogy a nagymamája levelet ír. Egyszer csak megkérdezte:

- Egy olyan történetet írsz, ami megtörtént velünk? Netán ez a történet rólam szól?

A nagymama abbahagyta az írást és elmosolyodott. Így felelt az unokájának:

- Valóban rólad írok. De a szavaknál is sokkal fontosabb a ceruza, amit használok. Szeretném, ha a tiéd lenne, amikor nagy leszel.

...

A fiú kíváncsian ránézett a ceruzára, de nem látott rajta semmi különöset...

- De hát ugyanolyan, mint a többi, amit eddig láttam!

- Minden attól függ, hogyan nézed a dolgokat. Van öt olyan erénye, amit ha sikerül megőrizned magadban, mindig békében leszel a világgal.

Az első erény: nagy dolgokat vihetsz véghez, de soha ne feledd, hogy van egy Kéz amely vezeti a lépteidet. Ezt a kezet mi Istennek hívjuk, és mindig az Ő akarata felé fog téged vezetni.

A második erény: néha egy kicsit abba kell hagynom az írást, hogy kihegyezzem a ceruzát. A ceruzának ez szenvedést okoz, de a végén hegyesebb lesz. Van olyan fájdalom, amit el kell tudnod, mert jobb ember leszel tőle.

A harmadik erény: a ceruza mindig hagyja, hogy kiradírozzuk azt, amit elrontott. Megérti, hogy ha kijavítunk valamit, amit rosszul csináltunk, az nem szükségszerűen rossz - épp ellenkezőleg: fontos, mert az igazság útján tart minket.

Negyedik erény: a ceruzában nem a fája vagy a külső formája a lényeg, hanem a grafit, ami benne van.

Ezért mindig törődj azzal, ami a bensődben történik.

Végül a ceruza **ötödik erénye:** mindig nyomot hagy maga után. Tudd meg, hogy az életben te is ugyanígy nyomot hagysz a tetteid után, és ennek tudatában cselekedj."

[Paulo Coelho: Mint az áradó folyó (A ceruza története)]

Reformáció

Október 31-én a reformáció napját ünnepeltük, a hagyomány szerint Luther Márton Ágoston-rendi szerzetes 1517-ben ezen a napon függesztette ki a wittenbergi vártemplom kapujára az egyház eltévelyedésére rámutató, elsősorban a bűnbocsátó cédulák árusítása elleni 95 tételét.

A keresztény világban a reformációhoz kötik az újkor kezdetét. Az egyházban a reformáció nem egyik pillanatról a másikra ment végbe, e hosszú folyamat kezdetét jelezte Luther megmozdulása. A prédikátorok szüntelen reformációról beszélnek, a folyamat ma is tart.

Azt tartjuk, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül.

Római levél 3, 28.

”Tudnivaló, hogy az egész szentírás két-fajta ígére oszlik. Egyik a parancsolat, vagyis az Isten törvénye, másik az ígélet, vagyis az evangélium. A parancsolat sokféle jócselekedetet javall és ír elénk, de azok ezzel még nem tevődnek meg. Jófelé utasít, ámde nem segít. Kioktat, hogy mi a teendő, de erőt hozzá nem ad. Nem is egyéb a rendeltetése, hanem, hogy az ember meglássa benne jóra való tehetetlenségét s megtanuljon önmagára nézve kétségbe esni.

Mikor így az ember a parancsolatokból a maga tehetetlenségét megtanulta s azon gyötörődik, hogy miként tegyen eleget a törvénynek (mert vagy betölti a törvényt, vagy el kell kárhoznania), akkor török össze igazában s válik semmivé a maga szemében. Önmagában többé semmit sem talál, amivel megigazulhatna. Ekkor jön aztán a másik íge, az Isten jótetsző ígérete s ezt mondja: Akarod betölteni a parancsolatokat, gonosz vágyaidtól, bűnödtől akarsz megszabadulni, ahogy a törvény szorgalmazza és követeli? Íme nézd: higyj a Krisztusban! Benne odaigérek minden kegyelmet, igazságot, békességet, szabadságot. Ha hiszel, úgy mindez máris a tiéd. Ha nem hiszel: elestél tőle. Mert összesítve mindent a hitben helyeztem el, hogy akinek hite van; mindene legyen, akinek pedig nincs hite, semmije se legyen!

Luther Márton ”Jer örvendjünk keresztyének”

Ne hamarkodj el soha semmit!

A II. világháború rémségeiről sok levél számolt be. Dokumentumok és emlékek bizonyítják pl. az angol katonák kiszolgáltatott helyzetét. Antal, a harcok közepette, lefagyott lábujjakkal került hadifogságba és mire hazaindulhatott, kereken tíz esztendő telt el.

Antal állapota siralmas volt, idegrendszere tönkrement. Haza sem mert menni rögtön, inkább idős apjához tért be először, aki messze lakván fia családjától nem tudott semmről. Amikor Antal bevonult katonának, tízéves fiát hagyta hátra feleségével. Meg volt győződve róla, hogy őt a felesége és a fia már rég elsi-ratták. Tudta, hogy rokkantan nem képes dolgozni, de nem is akart így tovább élni. A katonaságtól hozott magával egy pisztolyt, mert azt akarta, hogy itthon, szülőföldjén temessék el. Apja nyugodtan végighallgatta zavaros gondolatait az öngyilkosságról. Csendesesen, de nagy szeretettel csak ennyit mondott fiának:

- Ne hamarkodj el fiam soha semmit! Fáradt vagy, aludj rá egyet, mielőtt örültségeket teszel. ... Antal lefeküdt. Reggel azzal ébredt, hogy mielőtt meghal, megnézi a házat, amit sok évvel ezelőtt otthagyt. Benéz az ablakon, aztán végez magával.

Elutazott a falujába. Már sötétedett, amikor bement az utcába és megállt az ablaknál, hogy megnézzé, ki lakik az ő házában. Felismerte a feleségét, aki vacsoránál ült egy férfival, aki háttal volt az ablaknak. Elfogta a harag amiatt, hogy a feleségének szeretője van. Antal nem hitte, hogy benne még - ilyen nyomorult testi állapotban - valaha is gyilkos indulat támadhat, de ösztönösen pisztolya után nyúlt. Hirtelen idős apja szavai csendültek meg benne (hogy a fejében-e, vagy égi hang volt, nem tudta, de ezt hallotta): "Ne hamarkodj el soha semmit!" Antal megfordult és elment egy vendégfogadóba, ami ugyanott volt, ahol régen.

Másnap reggel újra elment a házhoz, de most nem az ablakhoz állt, hanem az ajtón ment be. A felesége zokogva borult a nyakába, nem tudott szólni, csak sírni! A másik szobából kilépett az a férfi, akit az este látott – dermedten nézte zokogó anyját, aztán felkiáltott:

- Édesapám! - És odament hozzá, hogy meg-

ölelje. Apja csak most ismert férfitá érett fiára. Borzadva gondolt a tegnapi esti önmagára, de nem szólt semmit, csak átölelte családját és hálaírába kezdett.

Bocsáss meg Uram, mikor elcsüggedek!
Bocsáss meg, ha ajkam "miérteket" rebeg!
Bocsáss meg, ha panaszkodni merek!
Bocsáss meg Uram, mikor szomorú a szívem!
Bocsáss meg, ha meggyengül a hitem,
Bocsáss meg, ha sokszor kételkedem!
Bocsáss meg, ha ... De, hisz megbocsátottál!

... MÁR MEGBOCSÁTOTTÁL!

Köszönöm, Istenem

A legszebb a világon ...

A legszebb nap? – A mai.
A legnagyobb akadály? – A félelem.
A legkönnyebb? – Tévedni.
Minden rossz gyökere? – Az egoizmus, az önzés.
A legszebb szórakozás? – A munka.
A legveszedelmesebb vereség? – A bátorság hiánya.
A legjobb tanítók? – A gyermekek.
A legszükségesebb szükségesség? – Önmagamot ajándékozni.
Mi boldogít a legteltesebben? – A másik embernek hasznára lenni.
A legveszedelmesebb hiba? – A rossz kedélyállapot.
A legközönségesebb érzés? – A bosszú és a gyűlölet.
A legszebb ajándék? – A megértés, az együttérzés.
A nélkülözhetetlen? – Az otthon, a valahová tartozás.
A jóleső érzés? – A belső béke.
A legjobb megoldás? – Az optimizmus.
A legnagyobb megelégedettség? – Az elvégzett kötelesség.
A legnagyobb erő a világban? – A hit.
A legfontosabb emberek? – A szülők.
A legszebb a világon? – A SZERETET!

(Kalkuttai Teréz Anya)

Fakanál

Göcseji dödölle

Hozzávalók: 1, 2 kg burgonya (újburgonyából nem lehet készíteni), 40 dkg liszt, 1 csapott ek. só, 2 hagyma,

2 tojásnyi zsír.

Elkészítése: A burgonyát kockákra vágjuk, megfőzzük, összetörjük, megsózzuk (kásaszerű legyen). A lisztet beleöntjük, jól elkeverjük, szinte dagasztjuk a burgonyatörővel vagy fakanállal. A lisztet teljesen beledagasztjuk, és még tovább folytatjuk, míg nagyon nehezen dagaszthatóvá válik. Kicsit hagyjuk lángra, de az alátétet tegyük alá. Apró kockákra vágjuk a hagymát, zsírban arany-sárgára pirítjuk.

Egy cseréptálba vagy lábasba kevés hagymás zsírt teszünk, és zsíros kanállal nagy galuskákat szaggatunk. Hagymás zsírral meglocsoljuk. Addig teszünk ezt, míg a massa elfogy. Sütőben megpirítjuk. Tejjel meglocsolva tálaljuk.

Tálaláskor még megszórhatjuk karikára vágott, pirított hagymával.

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor
(nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúság bibliakör:
pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Imaház: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Megközelíthető: 3-as, 51-as villamosokkal,
23, 48, 59, 66, 166-os buszokkal
és a Ráckevei hévvel.

Lelkipásztor: Katona Béla

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,

Máté Daniella matedaniella@gmail.com

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Honlap elérhetősége: www.pbg.hu